

ת"פ 19339/10/15 - מדינת ישראל נגד אילן נגוסה, מישי עזרייב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 19339-10-15 מדינת ישראל נ' נגוסה(עציר)

ואח'

ת"פ 70125-11-16 מדינת ישראל נ' נגוסה(עציר)

בפני כבוד השופט יוסי טורס

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אילן נגוסה (נידון)

2. מישי עזרייב

הנאשמים

גזר דין
(לנאשם 2)

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בלבד, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 22.4.15 החזיקו הנאשמים סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 92.76 גרם נטו.

2. להשלמת התמונה יצוין כי ביום 12.6.17 נגזר דינו של נאשם 1 במסגרת הסדר טיעון. בהתאם להסכמת הצדדים צירף נאשם 1 תיק נוסף שעניינו דומה (החזקת סם מסוג חשיש במשקל של כ-50 ג' שלא לשימוש עצמי) והוטלו עליו 4 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר מותנה בן חודשיים.

תסקיר שירות המבחן

3. הנאשם ביקש שיתקבל בעניינו תסקיר, אך לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ולא התייצב לפגישה שנקבעה לו. לאור כך לא הגיש שירות המבחן תסקיר והנאשם ויתר בעת הדיון על אפשרות זו.

טיעוני הצדדים לעונש

עמוד 1

4. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם וטענה כי הערכים המוגנים שנפגעו בעטיים הם הגנה על שלום הציבור ורכושו. עוד נטען כי על בית המשפט להירתם למאבק בנגע הסמים הגורם לנזקים כבדים. לפיכך ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מספר מצומצם של חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הראוי לנאשם הדגישה המאשימה את חוסר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן וביקשה, חרף עברו הנקי, שיוטל עליו עונש מאסר במרכז המתחם, לצד מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון.

5. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות ביצוע העבירה וטען כי מדובר בעבירה ברף נמוך של חומרה וזאת בשים לב למשקל הנמוך יחסית, לסוג הסם, לעובדה שלא נמצא ברשות הנאשמים כסף וכן שהסמים לא היו מחולקים. לאור כך ציין הסנגור שמתחם העונש ההולם צריך לנוע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל של מספר חודשים. ביחס לעונש הראוי לנאשם הפנה הסנגור לעברו הנקי של נאשם 2 ולעובדה כי הוא מקיים אורח חיים תקין הכולל יציבות תעסוקתית. כן ציין הסנגור כי על הנאשם האחר, שעברו מכביד, הוטל במסגרת הסדר הטיעון עונש מאסר בן 4 חודשים הכולל הפעלת מאסר מותנה בן חודשיים וכי הנאשם האחר אף צירף תיק נוסף. לאור כך סבר הסנגור שיש להסתפק בענישה מותנית או לחילופין בעונש מאסר קצר בדרך של עבודות שירות.

6. הנאשם בדברו האחרון ציין את חלוף הזמן מביצוע העבירה (שנתיים) וטען כי למד את לקחו. לפיכך ביקש הנאשם להימנע משליחתו למאסר על מנת לאפשר לו להמשיך לעבוד ולנהל אורח חיים תקין.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

8. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** במעשיו פגע הנאשם בערכים של בטחון הציבור ושלומו. הסכנות הטמונות בהחזקת סם, קל וחומר שלא לשימוש עצמי בלבד, ידועות ואין צורך להכביר מילים על הנזקים שעלולים להיגרם לחברה ולפרט. פעם אחר פעם נפסק כי יש לראות בחומרה רבה את עבירות הסמים אשר הפכו מכת מדינה וכי תוצאותיהן הישירות והעקיפות הן הרות אסון לשלומה של החברה, לבריאותה ולביטחונה (ראה למשל: ע"פ 11220/03 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.05)).

9. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:** כתב האישום קצר ותמציתי ואינו מצביע על קיומו של תכנון כלשהו או נסיבות מחמירות אחרות בביצוע עבירה זו (כגון חלוקה לאריזות וכיוצב' נסיבות לחומרה). עם זאת כפי שצינתי לעיל

מעשיו של הנאשם גרמו (ואף היו צפויים לגרום) לנזקים ישירים ועקיפים שאינם מבוטלים לו ולחברה.

10. **מדיניות הענישה:** באשר לחומרת עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, אפנה לדבריו של בית המשפט העליון בע"פ 1345/08 **איסטחרוב נגד מדינת ישראל** (18.05.09) שקבע כי:

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונשה זהה ..."

וכן לע"פ 3172/13 **עלא סואעד נגד מדינת ישראל** (07.01.14) שם נקבע:

"על פגיעתן הרבה של עבירות הסמים ועל תפקידו של בית המשפט במאבק בנגע הסמים לצד גורמים וגופים נוספים, עמד בית משפט זה פעמים רבות... אין ספור מילים נאמרו בדבר הצורך להכות בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם... המאבק בנגע הסמים הוא סיזיפי ואל לנו להשלות את עצמנו כי ענישה מכבידה תביא לחיסול הנגע. כל עוד יהיה ביקוש לסמים יהיה גם היצע, כך גם בישראל וכך במדינות הים. אך המאבק אינו חסר תוחלת. גם אם לא ניתן לחסל את נגע הסמים לחלוטין, ניתן גם להקטין את היקפו ולצמצם את נזקיו."

11. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, ניתן לומר שהיא משתנה ממקרה למקרה ותלויה בין היתר בסוג הסם וכמותו וכן במכלול הנסיבות ובהן נסיבותיו האישיות הנאשם (עבר פלילי, מצב רפואי ומשפחתי, סיכויי שיקום וכו').

אפנה להלן לת"פ 51123-01-12 **מדינת ישראל נ' חוטוריאנסקי** (23.3.14), בו הוטלו על נאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות (הכוללים מאסר מותנה שהופעל), בגין החזקה של כ- 100 ג' סם מסוג חשיש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל- 8 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 51933-05-12 **מדינת ישראל נ' בוטבול** (27.3.14), בו הוטלו על הנאשם חודשיים מאסר בעבודות שירות בגין החזקה של 254.66 גרם חשיש; ת"פ 50987-05-13 **מדינת ישראל נ' בראונשטיין** (11.7.13), בו הוטלו על הנאשם 4 חודשי עבודות שירות בגין החזקה של 83.5 גרם סם מסוג חשיש (וצירוף תיק נוסף של החזקת חשיש לצריכה עצמית); ת"פ 16046-05-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.10.13) בו הושת על הנאשם עונש מאסר מותנה בגין החזקה של 96.89 גרם סם מסוג חשיש; ת"פ 33690-02-12 **מדינת ישראל נ' אפלמן** (11.12.13) הו הושת על נאשם עונש מאסר מותנה בגין החזקה של 47.4 גרם חשיש המחולק לשקיות.

12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה שבענייננו נע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

13. הנאשם לא טען לחריגה ממתחם הענישה ואכן ראוי לגזור את עונשו בגדרי המתחם. בעניין זה אציין כי ניתן להצר על כך שהנאשם לא השכיל לשתף פעולה עם שירות המבחן. נראה כי היה בכך לסייע לו אף מעבר לאינטרס המשפטי הצר הקשור בעונשו בתיק זה. עם זאת נתתי דעתי לגילו הצעיר של הנאשם (יליד 1995), לחלוף הזמן מביצוע העבירה בו לא עבר הנאשם עבירה קלה כחמורה, לעברו הנקי ולכך שהוא מקיים אורח חיים תקין הכולל יציבות תעסוקתית המהווה עבורו אפיק שיקומי כדברי סנגורו.

14. הבאתי עוד בחשבון את הענישה שהוטלה על הנאשם האחר בתיק זה במסגרת הסדר טיעון. עברו של הנאשם האחר היה מכביד יחסית ובמועד גזר הדין היה עצור במסגרת תיק אחר. היה גם תלוי נגדו מאסר מותנה בן חודשיים והוא צירף תיק נוסף. חרף כל זאת הוסכם להטיל עליו 4 חודשי מאסר בלבד.

15. שקלתי אם נכון להטיל על הנאשם עונש מוחשי כעבודות שירות ולו לתקופה קצרה. בסופו של יום באתי לכלל מסקנה כי בשים לב למכלול הנסיבות שפורטו לעיל, ובהן העבר הנקי, הגיל הצעיר וההסדר שנערך עם הנאשם האחר, ראוי להימנע מהטלת עונש זה שיכול להביא לפגיעה תעסוקתית לא מבוטלת בנאשם, תוצאה ממנה ראיתי להימנע. לאור כך אסתפק בענישה מותנית וקנס.

16. סיכומו של דבר, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים מהיום, עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

ב. תשלום קנס בסך 3,000 ש"ח לֹאו או 10 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב- 6 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.2.17.

היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד - תעמוד יתרת הקנס לתשלום מדי.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג טבת תשע"ח, 10 ינואר 2018, במעמד הצדדים.